

politisk jungle, hvor andre hensyn kommer ind, regeringstaburetter, og hvad ved jeg.

Derfor er det interessante spørgsmål: Hvilken garanti har befolkningen for, at den får noget at skulle have sagt, selv om de fem partier kan blive enige?

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Befolkningen har faktisk bedre muligheder for at blive involveret i en debat her, end den har på en række af de andre europapolitiske beslutninger, vi træffer i Europaudvalget, hvor hr. Keld Albrechtsen har siddet i lang tid, og hr. Søren Søndergaard sidder i øjeblikket, fordi hvis vi ser på spørgsmålet om nødbremsen, så er der en meget lang proces, og det er jo proces, der er aftalt i den del af aftalen. Det er jo ikke indhold. Der står jo ikke noget om det. De fem partier prøver jo ikke at bilde hinanden ind, at vi kan forudsige, om vi er enige om et forslag, eller om vi er uenige om det, men vi har tildelt hinanden en vetoret.

Det giver da faktisk befolkningen og organisationerne en meget stor mulighed for at diskutere med på det her område, for der vil være rigtig stor opmærksomhed om det. Det synes jeg er vældig godt.

Kl. 16.25

Den åbenhed er jo noget, der er kommet i kraft af denne her aftale, hvor Enhedslisten hellere havde set, at der ikke havde været nogen aftale. (*Tilråb*). Jamen hr. Keld Albrechtsen har jo stået og sagt, at den gjorde ondt værre.

Hvad så, hvis forfatningstraktaten alligevel bliver vedtaget, så ville man altså hellere have haft den med de uklarheder, hvor der ikke engang var aftale om, hvordan man procesmæssigt håndterer denne her type beslutninger? Det synes jeg da ikke er noget særlig godt demokratisk signal at sende fra Enhedslistens side.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Nu er det jo klart, at Enhedslisten er imod denne her forfatning af andre grunde og vil stemme imod forfatningen, og derfor vil vi selvfølgelig ikke lave en aftale om, hvordan man får forfatningen til at glide ned hos befolkningen. Det er jo relativt åbenlyst.

Jeg må indrømme, at jeg ikke synes, fru Anne Grete Holmsgaard giver et overbevisende svar, men jeg ser frem til, at vi får mulighed for at diskutere, hvilken beskyttelse befolkningen har i

den situation, at de fem partier bliver enige om, at det her kan accepteres – eventuelt af fuldstændig usaglige hensyn. Hvis vi ser på den debat, der har været om forbeholdene, så ser vi jo, hvordan alle mulige usaglige hensyn spiller ind med hensyn til, hvordan partier placerer sig, og om de går ind for ophævelse eller ej.

Jeg vil så også lige spørge fru Anne Grete Holmsgaard, også fordi fru Anne Grete Holmsgaard i hvert fald ikke kan sige, det er et nyt forslag, for vi har stillet det før, hvor netop fru Anne Grete Holmsgaard og jeg diskuterede det: Husstandsomdeling af traktaten og spørgsmålet om støtte til oplysningsaktiviteter, er det forslag, SF støtter?

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Til det første spørgsmål vil jeg sige, at jeg ærligt talt synes, det er noget rod, hr. Søren Søndergaard har fået rodet sig ud i ved at spørge: Hvilken sikkerhed har befolkningen? Det må være, fordi hr. Søren Søndergaard går ud fra, at i alle de her tilfælde, der kunne være tale om, ville en sag skulle sendes til folkeafstemning. Men det er vi simpelt hen uenige om. (*Søren Søndergaard ryster på hovedet*). Jamen ellers kan jeg overhovedet ikke få hoved og hale i det, der bliver spurgt om.

Det andet er spørgsmålet om en oplysningskampagne i forbindelse med en folkeafstemning og husstandsomdeling af udkastet til forfatningstraktat. Jeg er ikke sikker på, at det klogeste, man kan gøre i forbindelse med en god informationskampagne, er at husstandsomdele. Det er jeg ikke sikker på er det klogeste man kan gøre.

Jeg er enig i, at der skal afsættes tilstrækkeligt med midler til, at man kan lave en virkelig god kampagne, og jeg er enig i, at alle skal have mulighed for at deltage i den. Det er helt klart. Men jeg tror faktisk ikke, at det er den mest hensigtsmæssige måde at gøre det på at sende den ud til hver husstand, men det skal være let, og det skal være gratis for alle husstande at få den, og det kan man jo gøre over nettet – jeg ved godt, at det ikke er alle husstande, der har adgang til nettet – men man kan også gøre det ved et gratis telefonnummer, hvor man kan ringe efter den, man kan have den stående på biblioteker, på posthuse osv.

Jeg synes, det er vigtigt at have en grundig diskussion af: Hvordan gør vi det her til en oplysningskampagne, som virkelig har kvalitet og valør og opleves som sådan af befolkningen, for